



Люб. Бобевски

## 14. Чираче.

Татка си изгубихъ ази  
Още пеленаче,  
Мама отиде при него, —  
Станахъ азъ чираче!

И за мама и за татка  
Ми сърцето плаче,  
Ахъ, колко е тежко, лошо,  
Днесъ да си чираче!

Господаря ме не жали,  
Че съмъ азъ сираче,  
Само хули и ругае  
Клетото чираче!

## 15. Обущарче.

Обущарче съмъ дѣчица,  
Три години вече,  
Майка ми почина, татко  
Странникъ е далече.

Нижа дни си въ трудъ усиленъ,  
Безъ да знамъ почивка  
И не срѣщамъ погледъ сладъкъ,  
Весела усмивка.

Цѣлъ день клечки азъ набивамъ,  
Мжча се горкото,  
Но не хуля, не роптая —  
Свикнахъ съсъ теглото . . .